

лікування пацієнта. А ст. 78 цього ж акта покладає на медичних працівників обов'язок сприяти охороні і зміцненню здоров'я людей, запобіганню і лікуванню захворювань, надавати своєчасну і кваліфіковану медичну та лікарську допомогу.

Сьогодні конструктивними є будь-які намагання, спрямовані на пошук прийнятних шляхів, що позбавляють важко хворих від страждань. Тут постає завдання суспільства – допомогти невиліковно хворій людині переглянути своє ставлення до життя і смерті. у цьому полягає одне з основних завдань держави і суспільства, а також – істинний сенс гуманізму» [3, с. 12]. Очевидно, єдиним правильним ставленням до евтаназії є нівелювати її джерело методом переконання і максимального використання медичних досягнень для реалізації відносно комфортних умов доживання.

Література

1. В Бельгии священник склонял смертельно больных к эвтаназии 08.06.2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://newsland.com/news/detail/id/1382799/>
2. Ломов В. Эвтаназия: за и против. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.miloserdie.ru/articles/evtanaziya-za-i-protiv>
3. Старшенбаум Г. В. Суицидология и кризисная психотерапия. Серия: Клиническая психология. – М.: Когито-Центр. – 2005 . – 376 с.
4. Стеценко С. Г., Стеценко В. Ю., Сенюта І. Я. Медичне право України: Підручник / За заг. ред. д.ю.н., проф. С.Г. Стеценка. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність». – 2008. – 507 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [<https://studfiles.net/preview/2426871/page:17/>]

УДК 343

Маслак О. О., Гуменюк Т. В.,
Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМИ ТА МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

В умовах кластеризації економіки України, необхідно розвивати вертикаль діючих інноваційного законодавства. Програму перетворень законів та підзаконних нормативних актів можна розподілити на 3 напрямки:

1. Прийняття нових законів та нормативних актів;
2. Редагування чинних законів та нормативних актів, згідно діючого законодавства;
3. Приєднання до міжнародних угод, маніфестів, конвенцій

Стосовно першого пункту, то варто розпочати зі схвалення та підтримки вже розроблених нормативних актів. Насамперед, обґрунтувати визначення поняття «кластеризація». Важливість цього питання вже підкреслена концепцією Загальнодержавної програми розвитку малого та середнього підприємництва 2014-2024, яка схвалена ще 2013го, зрушень досі немає. У ст.7 ЗУ «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», де є визначені стратегічні напрями діяльності: це модернізація електростанцій, розвиток машинобудування та приладобудування, високотехнологічний розвиток сільського господарства і переробної промисловості, будівництво та реконструкція транспортних систем, та інше. Кластеризація може забезпечити розвиток ринку в Україні у сфері інноваційної діяльності [1]. На даний момент, у рамках чинного законодавства кластер – частина інноваційної структури, доцільним буде прийняття ЗУ «Про інноваційні структури». Зараз же діяльність кластера як елемента інноваційної структури регламентується постановою Кабміну, яка була прийнята ще у 1998 році. У цьому законопроекті варто прописати можливість створення приватних дослідницьких центрів. Вони виступатимуть каталізаторами впровадження інновацій у виробництво. Як наслідок, це сприятиме діяльності кластерів. Доцільним буде розроблення методологічних програм для втілення у життя політики кластеризації. Це спростить по-перше, її впровадження на локальному рівні, по друге – координацію дій місцевих та державних органів влади без втручання останніх у процес управління кластерами.

По-друге, слід редагувати чинні нормативні акти у суміжних галузях. Варто розглянути ті закони, що регулюють діяльність кластерів незалежно від виду економічної діяльності. Наприклад, ЗУ «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних(вільних) економічних зон», «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» [2]. Якщо надати статус вільних економічних зон туристичним об'єктам, і не тільки ним, то це дозволить формуватися новим видам кластерів, та дасть можливість розвиватися вже існуючим. По третє, якщо створити умови для вкладення бюджетних коштів у кластеризацію, то, відповідно, це сприятиме швидшому їх розвитку. Оскільки діяльність кластерів можна регулювати не тільки за видами економічної діяльності, а і за територіальною ознакою, то варто визначити нормативно-правове поле їх розвитку та функціонування, що дасть можливість змінити стратегії розвитку регіонів. Розпорядження Кабміну від 11 липня 2013р. №548-р. «Стратегія розвитку морських портів України до 2038 року». У цій стратегії сказано про доцільність створення нових кластерів у морських портах. Передбачено створення мережі кластерів за таким порядком: визначення переліку морських портів і типів кластерів; розширення переліку послуг, що надаються у морських портах; залучення приватних інвестицій для розвитку морських портів, передачі підприємств портової галузі та частини портової

інфраструктури зокрема, у концесію [3] Існує також можливість підтримати кластеризацію за рахунок розвитку децентралізації економіки – за рахунок змін до ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні», а також «Про органи самоорганізації населення». У Законі сказано, що місцеві ради мають право на дозвіл та утворення органів самоорганізації населення, які, в свою чергу, вирішують завдання, які передбачені відповідним законом. Так як прийняття рішень про створення чи вступ в асоціацію, та інших видів об'єднань вирішують лише місцеві ради, то вони можуть стати учасниками кластерів. Це варто уточнити у статті 25. [4] Також можуть сприяти створенню та розвитку кластерів органи самоорганізації населення, так як у них є повноваження створення пропозицій до проектів місцевих програм економічного розвитку у відповідних адміністративно-територіальних одиницях, а також місцевих бюджетів.[5]

Відповідно до пункту третього існує можливість долучитися до багатьох міжнародних договорів. У проекті Концепції створення кластерів в Україні, яка схвалена розпорядженням Кабміну 2008, вже є рішення стосовно приєднання до цих угод.

Отже, усунувши всі недоліки, можна покращити стан нормативно-правового регулювання кластеризації в Україні, що покращить загальний стан економіки.

Література

1. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» // Відомості Верховної Ради України, 2011. - № 3715-VI. – С. 170.
2. Закон України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» №1490-III від 22.02.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1490-14>
3. Стратегія розвитку морських портів України на період до 2038 року, що затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. №548-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/main>
4. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D%80/page>.
5. Закон України «Про органи самоорганізації населення» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2625-14>